

Naročnina lista:
 Celo leto . . . K 10—
 Pol leta . . . " 5—
 Četrť leta . . . " 250
 Mesečno . . . " 1—
Zunaj Avstrije:
 Celo leto . . . K 15—
Posamezne številke
 " 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računajo po 12 vinarjev
 od 6redne petitvrste: pri
 večkratnih oznanilih velik
 :: popust ::
„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldna.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravlništvo: Maribor
 Baroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Živel cesar Franc Jožef I.!

K 84. rojstnemu dnevu.

„Pridite le vsi sem, saj ste vsi moji otroci!“ tako je cesar Franc Jožef leta 1887 na Moravskem zaklical nekoliko bojazljivemu ljudstvu, ki se ni upalo prav približati svojemu vladarju. Jutri, dne 18. avgusta, obhaja presvitli cesar svoj 84letni rojstni dan. Vsi narodi se približujejo njegovemu prestolu, da mu izrazijo svoje čestitke in želje. Mi Slovenci smo majhen in ubog narod. Skoraj sami kmetje in delavci smo. Toda poštene, zvesti svojemu Bogu in svojemu cesarju! Za to veljajo tudi za nas cesarjeve besede: „Pridite le vsi sem, saj ste vsi moji otroci!“ In mi prihajamo, polni spoštovanja do njegove osebe, a tudi polni vročih želj za njegove bodoče dni.

Polni spoštovanja smo do visoke cesarjeve osebe! Ko so mu dne 28. junija v Išču javili grozoviti umor prestolonaslednika Franca Ferdinanda in njegove presvetle soproge, je globoko vzdahnil: „Tudi to mi ni ostalo prizanešeno! Vse pride čez me!“ Mi Slovenci razumemo njegov vzdih. Celo njegovo življenje je življenje dela, trpljenja, žalosti . . .

Komaj 18 let star, je vzel dne 2. decembra leta 1848 breme neštevilnih vladarskih dolžnosti na mlada ramena. Zvesto in skrbno in neutrudljivo, kakor jih je spolnoval kot mladenič, tako jih je spolnoval vse svoje 66letno vladanje in jih izpolnjuje tudi danes kot 84 letni starček na prestolu velike avstro-ogrške države. Ne pozna brezskrbnega dneva, ne počitka, njegovo življenje je en velik delavni dan.

Mnogokrat je neizmerna žalost pogledala v njegovo življenje. Prvi hud udarec je zadel cesarjevo srce leta 1867, ko so mu krogle iz indijanskih pušk uničile v Mehiki dragega brata Maksimilijana. Čez vse grozen pa je bil za cesarja in vso presvetlo hišo habsburško dan 30. prosinca leta 1889, ko so izgubili cesarski roditelji svojega edinega sina, nadvojvodo cesarjeviča Rudolfa. Nezavesten se je zgrudil dobri oče pri grozni novici. Toda ohranil mu je Bog še dobro in drago družico, cesarico Elizabeto. A tudi ta sreča mu ni bila ohranjena za dolgo časa, dne 10. septembra 1898 jo je umorila v Genfu hudobna roka brezbožnega anarhista. Edina opora mu je bil odslej njegov nečak, nadvojvoda Fran Fer-

dinand. In tudi ta opora mu je bila na strašen način odvzeta, dne 28. junija t. l. V tej veliki boli tolaži sivolasega, premnogo skušanega starčka na vladarskem prestolu le dvoje in mu daje moč: trdno zaupanje v Boga in neizmerna ljubezen vseh avstro-ogrskih narodov do njegove prevzvišene osebe.

In zdaj, ko mu je vsak državljani želel na stara leta mirno življenje, mu nevaležni nasprotniki njegove vladarske hiše in njegovega cesarstva vsilijo naenkrat orožje v roko. Kaznujoč meč mora vzdigniti na stara leta nasproti kletim sovražnikom, ki obdajajo našo ljubo Avstrijo. Žalili in izzivali so nas že leta in leta, češ, avstrijski cesar je miroljuben, on ne bo vzdignil orožja proti nam. Res je, naš priljubljeni cesar je po celem svetu slovel, da je prijatelj in branitelj miru, ker se le v miru lahko narodi uspešno razvijajo. Toda ravno sloves njegove miroljubnosti nam kaže velikost razžaljenja, ki se nam je začelo, in opravičenost zapričete vojske. Vsak mori-

lec se mora kaznovati in kdor mu daje potuho, isto tako. Za to je bila Avstrija in cesar prisiljen, da je nastopil z mečem proti morilcem in vsem, ki morilcem dajejo potuho. Naša vojska je pravična vojska, je sveta vojska, je šiba božja, s katero hoče Bog kaznovati one, ki so vrgli od sebe božje in naravne postave in jih z nogami teptali.

Ako so nasprotniki računali, da se v teh odločilnih dnevih ne bodo vsi narodi naše širne države z enako navdušenostjo odzvali klicu svojega cesarja in vojskovođe, potem se niso nikdar tako zmotili, kakor v tem računu. Z nepopisno navdušenostjo se zbirajo vsi narodi okoli svojega častitljivega in nad vse ljubljenega cesarja. Pripravljeni so iz ljubezni do njega žrtvovati vse, kar imajo, kri in imetje. Mladič in možje hite na bojna polja, da izpolnijo željo cesarjevo ter branijo in razširijo našo avstrijsko domovino.

In mi Slovenci pri tem tekmovanju narodov, kako vestno in navdušeno izpolniti željo cesarjevo, nismo zaonji in nočemo biti zadnji. Kakor en mož je vstal ves slovenski narod ter se z vso vnemo postavil pod ponosno in vselej zmagovito zastavo velike in mogočne Avstrije: nekateri so pohiteli na bojno polje, drugi doma vršijo dolžnost do svoje domovine.

Nikdar nismo bili nezvesti Avstriji, ampak vedno udani in zvesti. Na vseh bojnih poljih so krvaveli tudi slovenski mladič in možje ter z nepri-merno hrabrostjo in pogumnostjo branili domovino. Boji proti Italijanom, boji proti Nemcem, boji v Hercegovini in Bosni vedo pripovedovati o slavi slovenskih junakov. Tudi tokrat ne bo drugače. Tudi tokrat bo avstrijska zastava, s ponosom vihrala nad glavami slovenskih vojakov ter se radovala njihovih junaških dejanj.

Jutri je 84. rojstni dan presvitlega cesarja! To priložnost bo porabil slovenski narod tudi pri nas po celem Spodnjem Štajerju, da pokaže ljubezen in zvestobo do priljubljenega vladarja. Iz tisoč in tisoč vernih slovenskih duš bo kipela jutri vroča molitev za zmago avstrijskih zastav do Vsemogočnega, iz tisoč in tisoč grl bo donela glasna želja do nebes:

**Bog ohrani, Bog obvari
 nam cesarja, Avstrijo!**

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Avstrijska zastava plapolala na srbski zemlji! Naše čete so dne 14. avgusta na več krajih prodrle na srbska tla. Mesto Šabac je v naših rokah.

Vse gre po natanko določenem načrtu. Ravno isto uro, kakor je bilo v naprej določeno, se je začelo naše prodiranje. Priprave so se delale brez hlasti in vznemirjenosti. In priprave so se morale izvršiti. Srbska armada je v zadnjih balkanskih vojskah pokazala, da je ne smemo podcenjevati, in avstrijska kri je predraga, da bi vsled nepremišljenosti in neprevidnosti izgubili le samo enega vojaka. Tudi nemška armada dela tako! Utrjeno mesto Lüttich je bilo potrebno, da tvori podlago za nadaljno zbiranje in razpostavljanje vojaštva. In ko je padla trdnjava v nemške roke, ne slišimo nič več o prodiranju. Vršijo se vestno priprave. Tako je morala tudi naša armada ob srbski meji izvršiti potrebne priprave, tem bolj, ker je srbska meja proti nam že naravno dobro zaščitena z rekami, bregovi in gozdovi. Sedaj je potrebno izvršeno in naši vojaki prodirajo od vseh strani na srbsko zemljo s klicem: Udarimo, da kaznujemo smrt Franc Ferdinanda!

Naše čete zavzele srbsko mesto Šabac.

Dunaj, dne 14. avgusta.

(Uradno.) Naše čete so danes na raznih krajih prodrle v Srbijo in so sovražnika vrgle nazaj. Vsi pohodi naših čet so bili dosedaj uspešni. Mesto Šabac je padlo našim v roke.

Šabac je večje, slabo utrjeno mesto, tik ob avstrijski meji v severozahodnem kotu Srbije, zahodno od Beograda in šteje 12.100 prebivalcev. Šabac leži ob izlivu reke Kamičak v Savo v okrožju Podrinje ter spada pod okraj Počerin. V Šabacu je sedež srbskega škofa in sedež carinskega urada. Mesto ima spodnjo gimnazijo. Prebivalstvo se po veliki večini peča s trgovino z deželnimi pridelki, posebno z živino in žitom.

Srbski princ Jurij ranjen.

Iz Bukarešta se poroča, da je slaboznani srbski princ Jurij lažno ranjen.

Kaj pripovedujejo Srbi.

Ogrski poročevalni urad poroča: Meščanska garda v Popri je zaprla mladega srbskega vojaškega begunca in ga oddala državnemu pravdnstvu. Begunec je aktivno služil v srbski armadi, a ko je izbruhnila vojna, je s 16 tovariši zbežal čez mejo na Ogrsko. Pripoveduje, da srbski častniki postopajo z moštvo surovo, da vojaštvo gladuje in da se je ljudstvo zaradi mobilizacije ponekoč puntalo. Med ljudstvom vlada splošno prepričanje, da se jih tira v mesnico. Kdor le more, zbeži, največ v Bolgarijo, ker je tje najlažje priti.

Bosanski zastavljenec mora ostati v ječi.

Sarajevo, dne 14. avgusta.

Vojaška in državna oblast v Bosni je odredila, da se je večje število bosansko-hercegovskih sumljivih, a odličnih deželanov, zaprlo kot v zastavo za morebitne napade domačega prebivalstva zoper oboroženo silo ali oblasti. 62 takih zastavljenecv ali porokov je poslalo na načelnika bosanske deželne vlade, generala Potioreka, prošnjo, v kateri prosijo, naj se jih spusti na prosto. V prošnji povdarjajo, da so pripravljene, opravljati za dobrobit domovine vsako delo. Obenem zagotavljajo, da so Avstriji in cesarju zvesti in udani. General Potiorek je poslal nato 12 zastavljenecv sledeče pismo: „Deželna vlada vašo prošnjo ne more ugoditi. Radi vašega dolgoletnega puntarskega političnega delovanja in radi vašega obnašanja, s katerim ste se pridružili rovarenju onih ljudi, kojih čini in njih posledice so spravile sedaj celi svet v nepopisne težave in nesrečo, niste vredni, da bi se udeležili častnega delovanja onih sodržavljancev, ki se vojskujejo za našo domovino in delajo za njo z vsemi silami. Na prošnje ostalih zastavljenecv-robcev se bo pozneje odgovorilo.“

Bosanski uporniki streljajo na vlak.

Vojaška oblast da ustreliti enega zastavljenca.

Sarajevo, dne 14. avgusta.

Z uradnim dovoljenjem priobčujo listi sledeče poročilo iz Sarajeva: Blizu postaje Rudanka v Bosni je nekdo streljal v železniški vlak. Vlak so takoj ustavili in zastavljenec (porok) Teodor Rije iz Kikavara pri Bosanskem Brodu, ki se je nahajal na vlaku, je bil nato na mestu ustreljen. Ta usmrtitev je veljala kot odgovor na srbski napad na vlak. — Za-

stavljenec Jurij Petrovič, bivši srbski pop iz okraja Gračanica, je hotel prejšnji petek, dne 7. avgusta, zbežati iz zapora. Ker se na klie ni ustavil, ga je zasledujoča straža na mestu ustrelila.

Srbski ovaduh obešen.

Sarajevo, dne 14. avgusta.

Iz Bjeline v Bosni se poroča z uradnim dovoljenjem: Bosanski kmet Gjoja Jovanović iz Velike Obarske je prejšnji teden vjel zelo nevarnega ovaduha ali špijona, po imenu Pero Simić iz sela Crnelovo. Pero Simić je bil po celi okolici znan kot večkrat predkaznovan človek, ki se je še-le pred kratkim vrnil iz Srbije, kjer se je del časa nahajal, nazaj v svoj domači kraj. V petek, dne 7. avgusta popoldne so tega nevarnega špijona na Glavnem trgu v Bjelini javno obesili.

Preki sod v Sarajevu.

Sarajevo, dne 14. avgusta.

Listi priobčujo z uradnim dovoljenjem sledeče: Čez mesto in trdnjavo Sarajevo je bil dne 8. avgusta proglašen preki sod. Poveljnik sarajevske trdnjave, general-major Haala, kateremu je izročena tudi mestna uprava, naznanja v posebnem razglasu, da hoče skrbeti z vsemi sredstvi za red in mir v mestu in okolici. V oklicu poziva meščanstvo, naj vsak sumljiv pojav takoj naznani oblasti.

V nekem drugem razglasu naznanja poveljnik trdnjave, da bodo odslej odprti samo trije mestni vhodi za prebivalstvo in uvažanje blaga. S to odredbo se hoče preprečiti vohod sumljivih in nezanesljivih oseb v mesto. Omenjeni trije vhodi bodo stalno zastraženi po vojaških stražah. Prebivalstvo, ki ima stalno bivališče v trdnjanskem okrožju, si mora samo poskrbeti za zalogo živeža za 40 dni. To zalogo sme začeti rabiti še-le tedaj, ko ne bo mogoče več na kak drug način priti do živeža. Kdor se ne bo pokoril temu ukazu, se bo iztiral iz mesta. Dne 21. avgusta bo posebna komisija, sestojeca iz zastopnikov vojaštva in prebivalstva, preiskovala od hiše do hiše, če se bo gornja odredba izvršila ali ne. Te odredbe so izdane za slučaj, da bi se trdnjava obkolila.

Avstrijski parnik „Gautsch“ potopil.

Trst, 13. avgusta.

(Uradno.) Parnik „Baron Gautsch“, last avstr. Lloyd, je v četrtek, dne 13. avgusta opoldne zapustil luko Velikega Lušina in odplul proti Trstu. Na odprtem morju se je pa potopil.

Na potopljenem parniku je bilo 310 oseb. Od teh so jih rešili 179, ostali so pa našli smrt v morskih valovih. „Baron Gautsch“ je bil eden največjih in najmodernejše opremljenih parnikov avstrijskega Lloyd. Nosil je ime bivšega avstrijskega ministrskega predsednika barona Gautscha.

Ko se je v Trstu zazvedela ta grozna nesreča, ki je zahtevala toliko človeških žrtev, je došlo ravnateljstvu avstrijskega Lloyd v Trstu veliko število sožalnih brzojavk; pismeno sožalje sta tudi izrekla tržaški cesarski namestnik princ Hohenlohe in tržaški škof dr. Karlin. Tržaški župan dr. Valerio je pa ravnateljstvu osebno izrekel svoje sožalje. Bivši ministrski predsednik baron Gautsch, čegar ime je nosila potopljena ladja, je odposlal ravnateljstvu avstrijskega Lloyd brzojavko: „Ravnokar sem izvedel pretresujočo vest o katastrofi parnika, ki nosi moje ime. Izražam tem potom moje najglobokejše sočutje.“

Ladiji je poveljeval kapitan P. Winter, ki je bil pred kratkim imenovan za kapitana in je še le 9. julija prevzel poveljstvo ladije. Civilna posadka potopljenega parnika je znašala 40 mož. Vrednost parnika znaša 2 milijona kron. Za to svoto je bil tudi zavarovan. Parnika „Wurmbrand“ in „Hohenlohe“ sta spravila rešence „Baron Gautscha“ v Trst, kjer so jim dali potrebnih denarnih sredstev za odpotovanje iz Trsta.

Pulj v vojnem stanju.

Pod tem naslovom prinaša „Polar Tagblatt“ z dne 8. t. m. to-le uradno poročilo: Na ukaz vrhovnega vojnega poveljništva se nahaja Pulj od 7. t. m. naprej v vojnem stanju. Družine mornariških oseb morajo za čas vojnega stanja vojno luko Pulj zapustiti. Ta ukaz se ima v teku 48 ur izvršiti.

Avstrijsko-črnogorsko bojišče.

Ponesrečen vpad Črnogorcev v Hercegovino.

Dunaj, 14. avgusta.

Listi objavljajo z uradnim dovoljenjem sledeče podrobnosti o novjših črnogorskih poizkusih vpasti v avstrijsko ozemlje. Večji črnogorski vojaški oddelki, ki so prodirali v smeri od Grahovega, so skušali prekoračiti hercegovinsko mejo. Že prve dni prej-

šnjega tedna se je poročalo, da se zbirajo črnogorske čete v bližini mesta Grahovo. Trije oddelki Črnogorcev pod poveljstvom srbskih častnikov so na več mestih obenem skušali prodirati v smeri proti Trebinju. Naše čete so pa bile na svojem mestu in tako se je črnogorska namera popolnoma izjalovila. Naše obmejne straže so se takoj z vso silo zoperstavile črnogorskemu vpadu. Vsi možje in mladeniči iz bližnjih dveh hercegovinskih vasi so prišli takoj oboroženi avstrijskim vojakom na pomoč. Črnogorci so bili popolnoma odbiti in so imeli velike izgube. Prebivalstvo z avstrijske strani je zasledovalo bežeče Črnogorce daleč preko meje. Naše obmejno ljudstvo, ki z veseljem sodeluje pri vseh vojnih podjetjih naših čet, obvlada veliko domoljubno navdušenje.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Rešiteljem naproti.

Krakov, dne 14. avgusta.

Poljski list „Kurjer Codzienny“ poroča o veselju prebivalstva v mestu Michov, ko so se mestu bližale avstrijske čete, sledeče: Predno se je vojska začela, so širili Rusi o avstrijski armadi razne laži, da bi spravili mestno prebivalstvo na svojo stran. Poljaki pa so takoj izvedeli resnico in so se sami prepričali, da so Rusi nalašč širili nevarne laži o Avstrijcih, da bi jih pri prebivalstvu očrnili. Ko so se približale avstrijske čete mestu, so prišle cele procesije kmetov, meščanov, duhovnikov, žlahčičev, veleposesnikov in drugih ljudi Avstrijcem z zastavami nasproti. Ljudske množice vernih Poljakov so z velikim veseljem pozdravljale prihajajoče osvoboditelje. Veselje nad prihodom zmagovitih Avstrijcev je postalo splošno. Prebivalstvo gre našim četam povsod veselo na roko in pomaga Avstrijcem pri vsakem delu. Viharji veselega vsklikanja nastanejo, ko se pokaže kaka avstrijska četa. — Rusi, ki so bežali iz Mihova pred prodirajočimi poljskimi mladeniči-strelci — kakor smo že zadnjič poročali — so odprli ječe ter spustili kaznjence na prosto. Odprli so tudi bolnišnice in norišnice. Roparji, morilci in umobolni se klatijo po Rusko-Poljski.

Avstrijska kavalerija vjame stotnijo kozakov.

Lvov, dne 12. avgusta.

List „Dzennik Polske“ poroča z uradnim dovoljenjem iz mesta Brody ob gališko-ruski meji: Oddelek avstrijskega konjeničstva je dne 9. avgusta zajel po kratkem boju stotnijo ruskih kozakov. Avstrijci so rusko četo tako spretno obkolili, da se je samo 3 kozakov posrečilo odnesti pete.

Iz Černovic pa poroča „Kurjer Lvovski“, da je stotnija ruskih kozakov ubežala svojemu oddelku na avstrijsko stran ter se je dala razorožiti.

Rusi se zbirajo v Ivangorodu.

Polagama se bo pokazalo, kje se bodo Rusi ustavili in se nam postavili v bran. Tako se že ve, da se zbirajo njih vojne čete v trdnjavi Ivangorod. To trdnjavo, v kateri se nahaja navadno samo 5000 vojakov, bodo torej držali. V daljavi 25 km okoli Ivangoroda so mobilizirali ljudi in konje. Ljudstvo okoli trdnjave je zelo vznemirjeno.

Ivangorod je ruska trdnjava ob reki Visli, južno od Varšave, s katero jo veže železnica.

Avstrijski odgovor Rusom.

Rusija je zakrivila nasproti Avstriji nenavadno grd čin. V sporazumu in z dovoljenjem ruske vlade je avstrijsko poslaništvo v Petrogradu pustilo vicekonzula pl. Hoffingerja, da varuje naš tamošnji poslaniški arhiv. A ruska vlada ga je dala vključiti temu zapreti. Ugovor severoameriškega poslanika, ki je prevzel vodstvo nad našimi državljani v Rusiji, ni imel nobenega uspeha. Vsled tega je morala Avstrija poseči po odpornih sredstvih, ki so po mednarodnem pravu dovoljena. Prijela in zaprla je na Dunaju ruskega pisarniškega uradnika Stolkovskega in ruskega (pravoslavnega) duhovnika Jakubovskega, v Sarajevu pa ruskega konzula Igelströma.

Značaj in usoda ruskega carja.

Angleški pisatelj A. Frazer je priobčil l. 1907 o ruskem carju Nikolaju II. sledeči opis:

Car Nikolaj II. ni ne brezčutni velikan in tudi ne omejen človek, kakor se ga pogosto slika. On je mehak, dobrosrčen mož, ki zelo želi, da bi bila Rusija zadovoljna država. Mnogokrat bi rad žrtvoval on v to svrhu večji del svojih pravic, a pri sedanjih ruskih razmerah je zadovoljna Rusija nemogoča. Car je slabe narave, neodločen, omahljiv v svojih odredbah in radi svojega razburljivega značaja vedno bolehav. Člani ruske vladarske hiše — Romanovci — so bili navadno surovega značaja, velike postave, miščastega telesa in visokoletečih nazorov. Te lastnosti svojih prednikov sedanjemu rusku carju niso več lastne. Nikolaj II. je popolnoma podoben naravi svoje matere: slabega telesa, srednje velikosti in rahlega zdravja. Car je zelo neraven, občutljiv, živahen, danes vesel, a jutri pa že skrajno pobit. Pravoslavje se mu je vživelo v dno

duše; on veruje v napovedi o bodočih dogodkih in ima vedno pri sebi kakega „preroka“, ki mu iz kart in raznih drugih enakih reči „napoveduje“ dogodke bodočih dni. Car slepo veruje v vse mogoče vraže, srečne dneve in nesrečne mesece.

Največji strah in groza ga spreleti, če se spomni, ali ga kdo drugi opozori na mesec maj. V maju se je nameraval na Japonskem napad na njegovo osebo, in ko je bilo njegovo kronanje — tudi meseca maja — je bilo ob tej priliki v Moskvi v gneči pomandranih v tla blizu 50.000 ljudi. Dne 26. maja, to je na dan njegovega kronanja, je japonsko vojno brodovje uničilo ruske ladje. Radi teh in še mnogih drugih majevih neprilik je car Nikolaj meseca maja skoraj vedno žalosten.

Splošno se tudi opaza, da je navadno vse, kar želi car izpeljati, neizvedljivo ali naravnost pogubno. Če car noče ustreči željam prekucuhov, mu ti strežejo po življenju. Ako pa jim ugođi, mu navadno veliki knezi prekrižajo njegove račune. Mož mnogo krat res ne ve, kaj bi naj storil. Ako bi se dali veliki knezi pregnati z dvora in od vlade, bi car Nikolaj gotovo skušal ustreči željam svojega naroda.

Na ruskem dvoru zapovedujejo veliki knezi — carjevi sorodniki —, car pa mora samo ubogati. Ako hoče car kaj ukreniti, kar bi bilo v dobrobit širšim slojem ruskega ljudstva, aranžirajo veliki knezi takoj dozdevne napade na carja, da ga tako preplasi in prisili, da ne izpelje svojih namer. Veliki knezi imajo od državnih davkov neprimerno velike dohodke in splošno znano je, da vporabljajo velike svote državnega denarja za svoje lastne potrebe. Ti veliki knezi ne pritiskajo na carja samo radi tega, da bi se vzdržalo neomejeno samodržstvo rodbine Romanov, ampak tudi za to, da ljudstvo ne pride do besede. Ako bi namreč na Ruskem dobilo ljudstvo večje pravice pri postavljanju in državnih upravi, bi se dosedanji krivični velikanski dohodki velikih knezov morali močno skrbeti.

Med vsemi nesrečami in morami, ki težijo Rusijo, je oblast carjevega, pod nobenim nadzorstvom stoječega samodržstva skoro gotovo največje zlo za rusko državo. Sedanji car je sicer dobrega srca, a mož slabe in neodločne volje. Nesrečna usoda hoče, da je car Nikolaj II. v kljub svojemu samodržstvu pri sedanjih ruskih razmerah menda nesrečnejši in ubožnejši, kot marsikateri njegovih podanikov.

Rusi umorili uradnika nemškega poslanstva.

Ugledni uradnik nemškega poslanstva v Petrogradu, dvorni svetnik Alfred Kappner, je bil na zverinski način umorjen. Krvočne ruske ljudske mase so neovirano udrle v poslopje nemškega poslanstva, ki leži v središču Petrograda, potolkle omenjenega starega poslanškega uradnika na tla, razbile vse prostore in nato zažgale poslaniško palačo.

Rusi potopili nizozemski parnik.

Berolin, dne 13. avgusta.

(Uradno.) Ruske vojne ladje so v Vzhodnem morju potopile nizozemski parnik „Aleur“. Opravičena je slutnja, da so Rusi rabili ta parnik za svoje namene in so se ga kratkoma polastili. Ko so spravili mostvo parnika na varno, so ga potopili.

Rusija proti Turčiji.

Ruska vlada je pozvala Turčijo, naj ji dovoli, da sme njena mornarica iz Črnega morja skozi morško ožino Dardanel v Sredozemsko morje. Poziv je baje zelo odločen. Pridjana je grožnja, da si bo Rusija, ako treba, s silo naredila prosto pot skozi Dardanele. Obenem zahteva Rusija, naj razoroži v turških vodah vse one nemške ladje, ki so stalno v turških pristaniščih. Ako ne, bo Rusija smatrala, da je Turčija prelomila svojo nepristranost.

Potemtakem pač ni nobeno čudo, da je Turčija mobilizirala svojo armado in mornarico ter si išče zavznikov pri Bolgariji in Rumuniji.

Kaj dela Italija.

Trojni sporazum: Anglija, Francija in Rusija, držijo skupaj kakor klošči. Zato v teh dneh marsikoga obide žalost in jeza, da pri trozvezi Avstrije, Nemčije in Italije ni tako. Italija stoji ob strani in razglaša svojo nepristranost. Radi bi, da bi tudi Italija posegla vmes in krepko udarila po naših skupnih sovražnikih. A ona zopet in zopet pravi, da bo ostala nepristranska.

Mnogi ji očitajo nezvestobo, kajti v nesreči se pokaže prijatelj. Tudi mi smo že bili med temi nezadovoljnimi. Toda ako razmere in različne prikazni natančneje preiščujemo, lahko pridemo tudi do drugih zaključkov. Francija razpostavlja vojaštvo ob italijanski meji. Iz Francije in Belgije so izgnali vse italijanske delavce ter z njimi surovo postopali. A Nemčija je izdala oklic na nemško ljudstvo, naj se z italijanskimi delavci ljudomilo postopa. Tudi avstrijski vladni listi niso prinesli dosedaj niti enega napada na italijansko vlado. Iz tega smemo sklepati, da italijanska vlada postopa v glavnih rečeh sporazumno z Avstrijo in Nemčijo.

Tudi tega ne smemo prezreti! Italija je polotok, na treh straneh obkrožen od morja. Sovražno brodovje lahko Italijo kjerbodi preseneti ter izkrci svoje

moštvo, in če to ne, lahko obstreljuje obmorska mesta. Zato se nam zdi življenska potreba za Italijo, da svojo armado drži kolikor mogoče doma in čuva lastno zemljo pred skupnimi sovražniki. Gotovo je to tudi ena izmed možnih razlag za sedanje zadržanje Italije.

Rumunija, Bolgarija, Turčija.

Rumunija je že takoj pričetkom vojnih dogodkov odredila delno mobilizacijo. Sedaj prihaja vest, da namerava izpeljati popolno mobilizacijo. Obenem se poroča, da je rumunska vlada uradno naznanila na Dunaju, da njene vojaške priprave niso naperjene proti trozvezi. Toda stališče Rumunije še širi javnosti kljub temu ni jasno, kajti obenem se tudi poroča, da namerava Rusija vse vojaške čete odpoklicati z rumunske meje in da bo pustila v njej le črnovojnike. Komu torej velja mobilizacija? Turčiji? Bolgariji? Tudi v tem oziru nimamo gotovosti, kajti poluradni bolgarski list razglaša, da priprave za novo balkansko zvezo Turčije, Rumunije in Bolgarije uspešno napredujejo. Bolgarija bo te dni že izvršila splošno mobilizacijo. Tudi turške vojne priprave so gotove.

Grška pošilja svoje čete v Novo Srbijo pod pretezo, da zabrani nemire. Bržkone pa postopa popolnoma v soglasju s Srbijo. Da bi Grčija za stalno obdržala novosrbske kraje, tega Bolgari in Turki ne bodo pripustili. Na Balkanu je torej dovolj netiva, nejasno nam je le še, proti kateri strani bo potegnil veter.

Hud udarec za Anglijo.

Nizozemska se je, kakor znano, izjavila, da ostane v sedanji vojski popolnoma nepristranska. A sedaj pa nastane vprašanje, kateri vojskujoči se evropski državi bo ta izjava Nizozemske škodovala in kateri koristila. Odgovor na to vprašanje je: Nepristranost Nizozemske pomenja udarec za Anglijo in Francijo, osobito za poslednjo, neizmerno veliko bo pa koristila Nemčiji. Vest, da ostane Nizozemska v sedanji vojski popolnoma nepristranska, je v Parizu in Londonu skrajno neprijetno dirnila in osupnila. Pogled na zemljevid nam pravi, da bi igrala Nizozemska v sedanji vojski, če bi ne ostala nepristranska, marveč se vrgla na to ali ono stran, naravnost usodepolno, da, celo odločujočo vlogo.

Če se bo Nizozemska strogo držala izjave, da ostane nevtralna, so prekrižani s tem vsi načrti med Belgijo in Anglijo, ki obstojajo v tem, da Anglija izkrci in pošlje pred največjo belgijsko trdnjavo Antwerpen nekaj stotisoč mož v pomoč Franciji. Te angleške čete bi, združene z belgijskimi, krile levo krilo severne francoske armade in zabranile, da bi — Nemčija ne mogla od belgijske meje sem prodirati proti Parizu. Če bo Nizozemska strogo izpolnjevala svojo nepristranost, ne bo dovolila nobeni angleški ladiji, da bi vozila mimo velikanske nizozemske trdnjave Vlissingen po reki Western-Schelde do belgijske trdnjave Antwerpen in tam izkrcala vojaške čete. Kajti Vlissingen in ves spodnji del Schelde je last Nizozemske in še le malo pred belgijsko trdnjavo Antwerpen bi priplula ladija, ki bi vozila od izliva navzgor, na belgijska tla. Izliv Schelde je pa s trdnjavami in utrdbami moderno in mogočno zavarovan. Izkrčevanje angleških čet ob belgijski obali južno ob izlivu reke Schelde bi pa bilo združeno z velikimi krajevnimi težkočami in je postalo sedaj, ko so zavzeli Nemci trdnjavo Lüttich, naravnost nemogoče, kajti nemške čete bodo sedaj prodirale proti belgijski morski obali in zabranjevale izkrcanje angleških čet. Če bo sedaj hotela Anglija priti Franciji na Kopnem na pomoč, ji ne bo drugega preostajalo, kakor da bo morala svoje vojaštvo izkrcati na severno francosko obal, kar bi pa bilo združeno z veliko zamudo časa zaradi razdalje do bojnega torišča in bi prišla ta pomoč Franciji veliko — prepozno!

Francozi se opravičujejo.

Angleški poslanik na Dunaju je na željo francoske vlade našemu zunanjemu ministru povedal razloge, zakaj nam je Francija napovedala vojsko: 1. ker smo mi napovedali Rusiji vojsko, s katero je zvezana Francija; 2. ker je baje Avstro-Ogrska poslala svoje vojake tudi na nemško mejo, kjer so sedaj nevarnost za francosko zemljo. Naš zunanji minister mu je odgovoril, da je Rusija začela mobilizirati proti nam, vsled česar smo bili prisiljeni, skrbeti za obrambo; kar se tiče trditve, da smo poslali vojaštvo na nemško mejo, je pa ta trditev odkrita laž, tem bolj, ker smo že prej Franciji uradno zatrdili, da ni res. Tudi Francozi imajo slabo vest, zaradi tega se morajo braniti — z lažjo.

Resen opomin našim kmetom.

Sedanji resni položaj pač nujno zahteva, da se skrbi tudi za bodočnost. Sicer želimo in upamo, da vojska ne bo tako dolgo trajala, kakor se sklepa iz obsežnih predpriprav, vendar je za vse slučaje nujno potrebno, da se za dobo miru ravno z isto pre-

vidnostjo preskrbimo, kakor smo se sedaj za vojsko skrbno preskrbeli. V to svrhu priporočamo tri predloge, katere nam je poslal dober poznavatelj naših kmečkih razmer:

1. Kmetje, ne prodajajte telet in skrbite kolikor mogoče vestno za naraščaj pri živini. Mlade živine ne prodajajte tudi takrat, ako se vam ponudijo nenavadno velike cene, kajti povpraševanje po živini in mleku ne bo majhno, dokler bo vojska.

2. Kmetje, združujte se, ne samo da si pri vseh delih medsebojno pomagata, ampak tudi za nakupovanje poljedelskih strojev, ki so sedaj potrebni bolj kakor kdaj poprej in ki gotovo ne bodo postali dražji. S pomočjo posojilnic se bo gotovo dalo to izvesti tudi v manj imovitih občinah.

3. Sadjarji, težko se bo našla priložnost, da bi letošnje sadje kakor dosedaj prodali za izvoz. Toda tudi drugače se da uporabiti, kar sicer v naših krajih ni bila povsod navada, a se je v drugih krajih z velikim haskom izvrševalo, namreč da se sadje suši. Posušeno sadje bo dobro služilo za hrano domačim ljudem, a gotovo ga bo kupovala tudi vojaška uprava v veliki meri in po dobrih cenah.

Zadruga bi naj v teh gospodarskih zadevah storile sedaj svojo dolžnost ter poučile ljudstvo.

Uradna objava v boju padlih vojakov.

Dunaj, dne 12. avgusta.

(Uradno.) Vojno ministrstvo je odredilo, da bodo (za bodočnost, današnje objave še niso izšle na ta način in se smejo ponatisniti) imena padlih avstrijskih vojakov takoj objavljena, kakor hitro jih bodo naznanile vojaške oblasti na bojiščih vojnemu ministrstvu. Isto velja tudi glede ranjencev. Da se zabranijo neprestana vznemirjenja in tiskovne napake, ne bo dovoljeno, objavljati v časopisih imena padlih ali ranjenih avstrijskih vojakov. Dvorna in državna tiskarna na Dunaju bo izdajala uradno objavo vojnega ministrstva v posebnih izdajah in te si lahko nabavijo časopisi in tudi posamezne osebe. Tudi ne bo dovoljeno, predstavljati te uradne objave v druge jezike, ker bi se pri tem lahko vrnila kaka pomota ali napaka. Da bodo pa tudi one osebe, ki niso zmogne nemškega jezika, razumele te uradne objave, bo nemškemu besedilu pridruženo tudi besedilo vseh drugih, v Avstriji običajnih jezikov, torej tudi v slovenskem jeziku.

Raznoterosti.

* Kdo sme razprodajati „Slov. Gospodarja“ in „Stražo“? Ministrstvo za notranje zadeve je dovolilo, da se smejo za časa vojske posebne izdaje brez posebnega dovoljenja povsod razprodajati in tudi po ulici ponujati, ako plača upravništvo od vsakega prodanega lista 2 vin. za avstrijski Rdeči Križ. Cena mora biti označena na listu. Ker tudi upravništvo „Slov. Gospodarja“ in „Straže“ izda vsak dan posebne izdaje, zato bo dalo od vsakega prodanega lista 2 vin. v prospeh avstrijskemu Rdečemu Križu. A vsako bo smel naše posebne izdaje prodajati. Naše somišljenike prosimo, da po vseh večjih krajih dobijo kako zanesljivo osebo, ki bi razprodajala naše liste za časa vojske, in nam jo javijo ter obenem tudi naznanijo, koliko listov bi se smelo vpsolati v razprodajo. Kdor naše liste razprodaja v prid Rdečemu Križu, dobi za trud 10% od izkupička. Neprodani listi se enkrat v mesecu vrnejo in seveda odračunajo. Prodajo naših listov bi posebno lahko oskrbovali trgovci, ki izvedo natančneje pogoje pri upravništvu.

Vpoklicanje rekrutov, nadomestnih rezervistov in črnovojnikov. Rekruti in nadomestni rezervisti se bodo predčasno vpoklicali in sicer v 8 do 10 dneh, ako se to ni že prej zgodilo. Nekoliko pozneje se bodo vpoklicali tudi vsi še nevpoklicani črnovojniki, da se jih zbere v večje oddelke.

Izplačila za konje in prevozna sredstva. Finančno ministrstvo je odredilo, da se naj sedaj zaženejo konji in prevozna sredstva, ki jih je potrebovalo vojaštvo, izplačevati potom poštne hranišnice. — Izplačevanje se naj prične vsaj dne 18. avgusta.

Izdajalska poštarija. Poštariji v Hajmaskerju na Ogrskem, kjer imamo največje artilerijske vežališče, so prišli na sled, da je odprla zelo važno pismo. Vjeli so jo v nekem madžarskem kopališču ob Blatnem jezeru. Njen sin je bil prej avstrijski častnik, a je pozneje šel k Srbom, kjer je major v srbski armadi. Kratko časa pred začetkom vojske se ga velikokrat videli v Hajmaskerju.

Odlog tožb (moratorij). Odlog tožb (moratorij) za zasebne dolgove v znesku 200 K je podaljšan za 61 dni, to je do dne 30. septembra 1914.

Prihodnje šolsko leto. Šolsko leto se radi vojske ne bo moglo začeti meseca septembra, za to je izdal naučni minister Hussarek odlok na vse čeželne šolske oblasti, naj ob primernem času določijo začetek prihodnjega šolskega leta. To velja za ljudske in srednje šole.

* Dijaki na delo! Gimnazijski ravnatelj v Mariboru, g. dr. Josip Tomlinšek, je izdal na dijaštvo sledeči poziv: Vrli gimnazijci! Očetujava klič svoje sinove. Vsi se zbirajo pod avstrijsko zastavo. Vi, mladi res, ali srčni in krepki, ne zaostajajte! Malo izmed vas jih bo lahko stopilo z orožjem v roki sovražniku nasproti; in vi vsi lahko uspešno služite očetnjava s tem, da se pridružujete skrbi za

vojščake in, kolikor vam pripuščajo vaše moči, nadomestujete njih mesto v dosedanjem zasebnem življenju. Ne sramujte se nobenega, tudi ne še tako težavnega telesnega dela, in oprimate se vsakega resno. 1. Pomagajte svojcem na polju, v vrtu, pri obrtu, v prodajalni, v gospodarstvu. 2. Ako Vaša družina ne potrebuje vaših moči, priskočite svojim sosedom, znancom, sploh vsem, ki so v stiskah pri delu, na pomoč. 3. Oni izmed vas pa, ki menijo, da ne najdejo nobenega občeukoristnega dela, naj se oglase ustno ali pisмено (potom dopisnice) pri gimnazijskem ravnateljstvu v Mariboru.

* **Prevzv. knezoškof dr. Mihael Napotnik** so izdali pastirsko pismo na svoje lavantinske škofljane, v katerem jih v vznešenih besedah navdušujejo, naj posvetijo v teh resnih časih ljubi Avstriji vse svoje molitve, besede in dobra dela.

* **Za ranjene in bolne vojake.** Ravnatelj tiskarne sv. Cirila, g. dr. Anton Jerovšek, je dal na razpolago avstrijskemu Rdečemu Križu celo svoje stanovanje ter se je obenem zavezal, da bo vse ranjence, ki bi bili eventualno v njegovem stanovanju nastanjeni, oskrbel z vsem potrebnim, izvzemši zdravniško pomoč.

„**Rudečki križ**“ v Slovenjgradu. Slovenjgraška podružnica „Rudečega križa“ je nabrala med Sloveni in Nemci v mestu in okolici lepo svoto 1720.22 K. Vrlo ter posnemanja vredno!

Še enkrat: plačevanje davkov med vojsko. Odlog ali moratorij velja samo za zasebne dolgov. Davki in razne druge erarične pristojbine se morajo med vojsko tako plačevati kot v mirnem času. Ako so se kateremu izmed onih davkoplačevalcev, ki jim je odmerjena osebna dohodnina, za časa vojske dohodki tako skrčili, da nima 1600 K čistega dohodka, naj to takoj javi pristojni oblasti. Ako je naznanilo za ta mesec prepozno vloženo, se mora upoštevati prihodnji mesec. Ako pa kdo radi vojskinih razmer popolnoma izgubi svoje dohodke ali vsaj več kot 2 tretjini in je dotični še tudi drugače v slabem položaju, se mora davčna oblast ozirati na njegovo prošnjo in vsaj del davka odpisati. Take prošnje se morajo vložiti vsaj 14 dni potem, ko so se davkoplačevalcu zmanjšali dohodki. Na vsak način pa se mora zmanjševanje dohodkov upoštevati vsaj prihodnje leto. Zapisuje si torej vse natančno.

Naša županstva imajo seje, v katerih ob klicu cesarjem za vojsko sklepajo sledeče izjave in jih pošiljajo c. kr. namestništvu v Gradec: Občani izrekamo neomajljivo zvestobo svojemu skrbnemu in do brotljivemu vladarju, Njega Veličanstvu Francu Jožefu I., in želimo ter prosimo Boga, naj blagoslovi in privede do popolne zmage orožje c. in kr. avstro-ogrsko vojske. S častjo in veseljem javljajo županstva, da so povsod močje in mladenci z največjim navdušenjem sledili klicu Njega Veličanstva najvišjega gospoda vojskovodje ter šli v boj za čast in za zmago naše mogočne Avstrije s klici: Bog živi in Bog varuj našega cesarja Franc Jožefa I. in njegovo Avstrijo!

Hmeljarjem v Savinjski dolini. Začela se je doba obiranja hmelja, a kupcev, ki so prejšnja leta v veliki množini obiskovali naše kraje, do sedaj še ni. Tudi domači prekupci, kateri vedno toliko govorijo, kako jim srce bije za hmeljarje, — ne pridejo blizu. Govori se, da se bo kupčija vršila na ta način, da bodo kupci mesto denarja dajali kmetom neke nakaznice. Ker obstoji zelo mnogo tvrdk, ki kupujejo hmelj in ker ni mogoče o vseh dobiti popolnoma zanesljivih informacij, zato svarimo hmeljarje pred prodajo proti nakaznicam tvrdk. Prodajajte hmelj proti gotovemu denarju, ali pa proti nakaznicam zanesljivih bank. Pri posojilnicah, ki so članice Zadržne Zveze v Ljubljani (hranilnica in posojilnica v Petrovčah, kmečka hranilnica in posojilnica v Žalcu, hranilnica in posojilnica v St. Petru v Sav. dolini, kmečka hranilnica in posojilnica v St. Pavlu p. Preboldu, kmečka hranilnica in posojilnica v St. Juriju ob Taboru, hranilnica in posojilnica na Polzeli, in hranilnica in posojilnica v Galiciji) bode izvedeli naslove zanesljivih bank. Gospodje prekupci v dolini, ki so sami zaslužili stotisoče pri hmeljski kupčiji, bi lahko storili primerne korake, tudi hmeljarsko društvo v Žalcu je v to poklicano.

Neopravičeno dviganje cen živilom. C. kr. namestništvu za Štajersko je ukenila, da se naznanijo vsi slučajji neprimernih zvišanj cen predmetov, ki spadajo k vsakdanjim življenjskim potrebščinam takoj za kaznovanje vsakega posameznega slučaja pristojnim oblastem (sočnijam, političnim in policijskim oblastvom). Pri tem se računa zlasti tudi na podpora kupujočega občinstva, katero se s tem pozivlje, da naznani vsak posamezni kaznjivi slučaj oblastvom. Na ta edini način se bo morebitno izkoriščanje prebivalstva po posameznikih najvspešneje preprečilo.

* **Dražba sadja na državni cesti c. kr. okraja mariborskega.** Toletni pridelek na drž. cesti okraja mariborskega stoječih sadnih dreves bode se dražbal po naslednjem redu:

1. V torek, dne 1. septembra 1914 ob 3. uri popoldne v gostilni Hoinigg v Pesniškem dvoru, proga od km 57 do km 62 Tržaške državne ceste.

2. V sredo, dne 2. septembra 1914, ob 9. uri zjutraj pri cestarjevi hiši v Radizelu, proga km 74 do km 80 Tržaške državne ceste; ob 11. uri predpold-

ne v gostilni Hermann v Gornji Poljski, proga od km 80 do km 86 Tržaške državne ceste; ob 1. uri popoldne pri cestarjevi hiši v Slov. Bistrici, proga km 86 do km 94 Tržaške državne ceste.

3. V četrtek, dne 3. septembra 1914 ob 9. uri popoldne pri gostilni Wiesthaler v Bresternici, proga od km 3 do km 12 državne ceste dravskih gozdov.

Pridelek sadja se lahko na prošnjo licitantov proda po kilometrih. Kupnina s kolkovno pristojbino vred po lestvici II je plačati takoj po izklicu. Sadna drevesa, ki so pridržana po namestniškem odloku št. 14 590-2 1908 okrajnemu cestarju, oziroma oskrbovalcem cest in so torej od dražbe izključena, bodo se do najpozneje 20. avgusta t. l. 10 cm na široko z apnenico zaznamovala. Podrobnejši podatki o spravljajanju sadja bodo se licitantom naznanili na licu mesta.

Prevažanje tovarnega blaga na južni železnici. Južna železnica zopet prevaža zasebno tovarno blago, ki je naloženo v lastnih vozovih in sicer na sledečih progah: Dunaj—Trst, Kapfenberg—Au-See-wiesen, Gradec—Köflach, Lieboch—Wies, Spielfeld—Radgona—Ljutomer, Pragarsko—Središče, Poličane—Konjice, Grobelno—Rogatec, Zidanmost—Brežice, Sv. Peter—Reka in Ljubljana—Vrhnika.

* **Mirno kri!** Dobivamo od mnogih strani poročila, da se je nekaterim našim pristašem godila krivica s tem, da so se o njih širile razne izmišljene govorice. Prosimo, da vsi ohranijo mirno kri in na nobeno morebitno izzivanje ne odgovarjajo. Če se komu godi krivica, naj si pravnim putem poišče pravice! V vojnem času je vsaka nepremišljena, če tudi ne zlobno namenjena beseda, lahko usodepolna. V takem važnem času, ko nas kliče naša skupna avstrijska domovina, da izpolni vsak svojo domovinsko dolžnost, vojak na bojnem polju, drugi pa doma, vsak na svojem mestu, naj izginejo vse politično-strankarske razlike, tudi vsi osebni prepri, ampak pred očmi imejmo edino to, da smo vsi edino-le sinovi in hčere matere Avstrije! Češka nam ja dala zgled!

Vzgleđna katoliško-slovenska občina. Občinski odbor občine Sv. Križ nad Mariborom je v svoji seji dne 14. avgusta 1914 sklenil darovati iz občinskih sredstev 100 K za avstrijski „Rudečki križ.“ Občani, sami vzgleđni katoliško-slovenski močje, so darovali še iz svojega 74 K. Skupni znesek 174 K se v enakih delih razdeli za ranjence in družine vpo-klicanih. Slava domoljubnim močjem!

* **Vsenemški list** ustanovljen. Na Dunaju je drž. oblast ustavila vsenemški dnevnik „Alldeutsches Tagblatt“.

Ponesrečen rezervist. Med postajama Poljčane—Celje je dne 13. avgusta padel rezervist Janez Pliberšek iz vlaka, ki je bil v polnem tiru. Težko poškodozanega so prepeljali v bolnišnico.

Požar. V soboto, dne 15. avgusta zjutraj okrog 2. ure je udarila strela pri St. Petru niže Maribora v hišo g. župana Josipa Lorberja. V hiši so nastali njeni orožniki in več drugih najemnikov. Hiša je do tal pogorela. G. Lorber trpi veliko škodo.

* **Vihar s točo.** Iz St. Ilje v Slov. gor. se nam poroča: V soboto, dne 15. t. m. je prihrul od severo-zahodne strani velik vihar z nalivom in točo. Že stari ljudje ne pomnijo tako hude toče, kakor je padala ta dan. Vinogradi, sadje in pozni poljski pridečki so uničeni. Toča je zadela del svečinske, velik del šentiljske in jareniške župnije.

Maribor. Za tretje, to je jesensko porotno zasedanje je imenovan za predsednika dvorni svetnik L. Perko, za namestnika pa višjesodni svetnik dr. J. Fraidl, deželnosodni svetnika dr. Albert Kokol in dr. Karol Kočevar.

Sv. Lenart v Slov. gor. Da bi se zamogla podeliti potrebnim najhitrejša pomoč, še predno se nakaže preživnina na družine mobiliziranih, uvedla je velerodna gospa Weiß pl. Schleußenburg, soproga namestniškega svetnika v Mariboru, zbiranje v prid družinam mobilizirancev iz sodnih okrajev Maribor, Slov. Bistrica in Sv. Lenart ter se obrnila tudi na šolska vodstva s prošnjo za prispevke, kateri prošnji je šentlenarški nadučitelj rade volje takoj ustreget. V kratkem času je nabral 197 K in jih poslal velerodni dami. Dragi farani šentlenarške fare, usmilit se trepečih ter brzo pomagajte! Ddor hitro da, dvakrat da. Bog vam povrne! Podpore, tudi najmanjši dar, sprejema in odpošilja gori omenjeni nadučitelj. Po končani zbirki se objavi imenik darovalcev.

Celje. Za tretje porotno zasedanje je imenovan za predsednika Adalbert Kotzian, predsednik okrožnega sodišča, za namestnike pa višjesodni svetnik dr. A. Rožanc in deželnosodni svetnik L. Wenedikter.

Najnovejša poročila, došla dne 17. avgusta.

Najnovejši boji in uspehi Avstrijcev.

Dunaj, dne 16. avgusta.

Naše čete so dne 14. avgusta po zelo vročem boju vrgle sovražnika iz močno utrjene postojanke na vzhodnih višinah ob bregu Drine blizu Ložnice in Lješnice. Oba kraja so imeli Srbi že delj časa zase-

dena. V petek, dne 14. t. m. popoldne in v noči dne 15. avgusta, so bili pogosti srbski napadi pri Ložnici in Lješnici, kakor tudi pri Šabacu, z velikim junaštvom odbiti. Včeraj, dne 15. t. m., so naše čete prodrle zopet daleč naprej. Pri tem so naši odvzeli sovražniku 2 topova in 2 strojni puški. Izgube sovražnika so velike, istotako so tudi izgube na naši strani precejšnje. Podrobna poročila še manjkajo.

Črnogorske čete, ki so skušale prodreti našo mejo, so bile povsod vržene nazaj. Na severnem bojišču so naše čete na zahodni strani reke Visle zopet zmagovito prodirale naprej. Tudi na vzhodni strani Visle naše prodiranje vrlo napreduje.

Cesar Viljem zapustil Berolin.

Berolin, dne 16. avgusta.

(Uradno.) Nemški cesar Viljem je danes zapustil Berolin ter se odpeljal v smeri proti Mogunciji. Svoj odhod je naznanil Berolinčanom s tem-le oklicem:

Ker so vojne priprave že daleč napredovale, sem prisiljen, da si poiščem vojaški stan izven Berolina. Moje srce v tem trenutku iskreno želi, da vzamem slovo od berolinskih meščanov in jim izrečem vročo zahvalo za vse pojave in dokaze ljubezni ter naklonjenosti, katere sem bil v teh velikih in usodepolnih dneh v tako obilni meri deležen. Trdno zaupam na božjo pomoč, na hrabrost armade in mornarice in na nerazrušljivo soglasje nemškega naroda v nevarnih urah. Naša pravična stvar bo zmagala!

Pomorska bitka v bližini Sicilije.

Rim, dne 15. avgusta.

Semkaj došla poročila pravijo, da se je predvčerajšnjim (13. avgusta) vršila v liparskih vodah, severno-vzhodno od Sicilije, pomorska bitka med francosko mornarico in drugim neznanim nasprotnikom. Oddelek francoskega brodogoja so videli z otoka Pantelerija.

Italija v pravi luči.

Berolin, dne 16. avgusta.

(Uradno.) Ker so se začele širiti govorice, da se Italija nasproti Avstriji in Nemčiji ne zadrži dovolj prijazno, je zaukazala italijanska vlada svojemu zastopniku v Berolinu, naj nastopi proti takim govoricam. Vsled tega je zaprosil italijanski zastopnik nemško zunanje ministrstvo, da označi v nemški javnosti take govorice za neopravičene.

Anglija ni proti Turčiji.

Raznesla se je vest, da sta nemški križarki „Goeben“ in „Breslau“ utekli pred zasledovanjem angleških in francoskih ladij pred Carigrad in da se je Turčija branila, ali nemški ladiji razorožiti ali pa nagnati iz pristanišča. Na to je Anglija baje zapretila, da bo Turčiji napovedala vojsko. Sedaj pa se iz Anglije uradno poroča, da Turčiji ni pretila z vojsko. Kaj je z nemškima ladjama, se ne poroča.

V Albaniji mir.

Prej je bila vojska v Albaniji, a po celem svetu mir. Vojaške čete tujih držav odhajajo iz Albanije, knežje in vstaške čete pa se združujejo, da skupno nastopijo proti Srbom.

Velikodušna Avstrija.

Avstrijska vlada je izpustila ruskega konzula v Sarajevu, Igelströma, ker je zelo bolehen, in mu dovolila popolno prostost.

Prestolonaslednikov rojstni dan.

Prestolonaslednik nadvojvoda Karl Franc Jožef slavi danes, dne 17. avgusta, torej en dan pred cesarjevim rojstnim dnevom, svoj rojstni dan. Cela Avstrija se v duhu spominja rojstnega dne našega bodočega cesarja in mu prinaša mnogo čestitk ter želi obilo sreče. Prestolonaslednik je rojen dne 17. avgusta 1887, torej je star 27 let.

V Lvovu je lepo!

V Lvov, glavno mesto Galicije, so pripeljali koka, ki je na meji pri Sokalu zgrešil pot ter se udal avstrijskim vojakom. Pravi, da je zelo zadovoljen, kako se ž njim postopa. Posebno občuduje lepe lvovske palače in red, ki vlada v mestu, ter se izraža: „Tukaj pa je zelo lepo!“ In zelo verjetno, kajti Jurij Andrejev, to je njegovo ime, je doma iz Pskova v notranji Rusiji, kjer je sedaj manj prijetno življenje.

Naši prijatelji v Italiji.

Najvišji in najuplivnejši cerkveni dostojanstveniki v Rimu niti ne prikrivajo, da priznavajo postojanje Avstrije za popolnoma pravično in ga odobravajo. Najboljši prijatelji Avstrije se nahajajo sedaj v cerkvenih krogih. V Rimu pripoveduje cerkveni dostojanstvenik, ki je bil še navzoč, ko je pokojni Leon XIII. zadnjikrat sprejel sedanjega nemškega cesarja Viljema, to-le zanimivost: „Veličanstvo, skrbite za veliko mornarico, kajti med Nemčijo in Anglijo bo prišlo v nekaterih letih do vojske“. Vsako besedo Leona XIII. je dal Viljem takoj po sprejemu od svojega tajnika zapisati. In po tem Leonovem nasvetu se je Viljem tudi vestno ravnal.